

Hans Vidar Ellingsen in memoriam (1930 - 2014)

Av Roy Kristiansen

30. august mottok vi det triste budskap at Hans Vidar Ellingsen hadde gått bort, nær 84 år gammel, etter et langt og smertefullt sykeleie.

Dermed er en bauta i norsk amatør-mineralogisk miljø borte, og han vil bli dypt savnet.

Hans Vidar ble født på Dønna (Coldevin 1980) i Nordland 17. oktober 1930, men allerede i 7-årsalderen flyttet familien til Frol i N-Trøndelag, hvor han senere gikk på gymnasiet i Levanger.

I 1952 begynte han å studere elektronikk ved det tekniske universitetet i Graz i Østerrike, hvor han var ferdig utdannet sivilingeniør 1958. Han fikk senere jobb i Siemens i Erlangen. I 1965 tok han dr.ing.-graden i Graz med tittelen "Vannturbiner med ekstreme fallhøyder". Noe senere ble han ansatt som overingeniør ved Norsk Skipsforskningsinstitutt i Trondheim. Der var han bl.a. forskningsleder for installasjon av den første datamaskin på skip, - et historisk øyeblikk siden det var byggverk nr. 1 for Norsk Data!

Hans Vidar's første befatning med mineraler ble et kurs på Friundervisningen om edelsteiner. Senere ble han med i Oslo Geologiforening og det ble mange steinturer til kjente norske og svenske forekomster.

I 1983 traff han sin kjære Astrid og sammen bygde de opp en betydelig mineralsamling, dels ervervet gjennom egne innsamlinger, dels gjennom kjøp og bytte.

Til tross for flere alvorlige sykdomsperioder på 90-tallet var han en stund formann i Geologisk museum venner og senere også formann i NAGS. (1993-2000).

Både han og Astrid var med på mange minerekskursjoner, til bl.a. Færøyene, Eifel, Kola-halvøya, Svalbard, til Tucson i USA, såvel som Grønland og Namibia, hvor de utvidet sine kunnskaper om mineraler i disse områdene. Vi skal heller ikke glemme deres mange deltagelser på messer i München, Kopperberg, Hamburg med videre.

Ellers var begge glad i klassisk musikk og overvar regelmessig konserter i Oslo konserthus.

Hans Vidar var en raus personlighet som nærte stor respekt, både i arbeid og fritid; han var en utmerket diplomat, en dyktig delegator og jobbet glimrende i team. Han var en lidenskaplig samler, spesielt mineraler og frimerker, men var også svært kunnskapsrik på andre områder, leste mye, og vi hadde gjennom årene mange fruktbare og berikende samtaler, og han levde vel opp til uttrykket "Bruk hjernen til å lære noe nytt", og han var hele tiden nysgjerrig på det ukjente.

Det store øyeblikket ble det bare de færreste opplever, - nemlig å få et mineral oppkalt etter seg ELLINGSENITT, et hydrert natrium- calcium- silikat ($\text{Na}_5\text{Ca}_6\text{Si}_{18}\text{O}_{38}(\text{OH})_{13}\cdot 6\text{H}_2\text{O}$), som de fant under en tur til Aris i Namibia, og beskrevet av russiske mineraloger.

Hans Vidar hadde stor tilknytning til naturen generelt og riktig avslappet var han vel når de kunne trekke seg tilbake på hytta i Trysil og kunne pusle med bearbeiding av kåter og kuleformede utvekster fra trær, og ikke å forglemme bærplukking!

Jeg føler stor taknemlighet for de årene jeg lærte ham å kjenne, - for kameratskapet og gleden med våre turene til Heftetjern i Tørdal, hvor vi gjorde de spennende oppdagelsene av de bitte små

mineralene og til tider jublet vi som barn. Det å lage lunsj ved leirbålet i villmarken, langt oppi heia i elgens rike i Tørdal var en stor berikelse, som ga oss sterke øyeblikk av lykke.

Det meningsfulle og gledespregede livet skapes når menneskenes virksomhet er sterkt rettet mot økt frihet, utfoldelse, modning og utvikling.

BLIV I FREDEN.

Referanser:

Coldvin, Axel (1980): Dønna bygdehistorie. Utgitt av Dønna kommune, 484 sider.

Kristiansen, Roy, (2000). Hans Vidar Ellingsen 70 år. STEIN, 27 (3), 34-35.

Ellingsenitt, Aris, Windhoek distrikt, Namibia. Kulen er ca 5mm i diameter. Foto: Egil Hollund. Samling: Astrid Haugen og Hans Vidar Ellingsen.